

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XI. Responsio de formulis citationum, quas obijciunt, Haec ab antiquis, haec ab apostolis, haec à sanctis Patribus accepimus, quasi longo post apostolos tempore illi pontifices scripserint: & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

nitos alios nunc omitam, Augustinus quoque, cuius Luterani videri volunt studiosi, author est in epist. 55. ad Gerosum. Cletum verò prætermisit, credo, quia sciebat adiutorem Clementis fuisse. Sed de his hæc tunc, quæ quidem ignorare Magdeburgenses non est mirum, præsertim cum neque studio discendi, neque explicandi alijs veritatem, sed calumniandi potiùs & mentiendi, teneantur.

Responsio de formulis citationum, quas obijciunt, hæc ab antiquis, hæc ab Apostolis, hæc à sanctis Patribus accepimus, quasi longo post Apostolos tempore illi pontifices scripserint: & quomodo centuriatores non intellexerint quos illi antiquos, neque quos Patres, neque quare Patres vocauerint.

Cap. II.

Reprehendunt præterea Magdeb. illam citationis formulam in epist. Anacleti, Hæc ab antiquis, ab Apostolis, à S. Patribus accepimus, Sic Apostoli statuerunt.

Sed quis non rideat, vel potiùs non desinat horum nugas? qui satis esse putant, si utcunque reprehendant: an verò rectè intelligant, & an reprehensio redargui possit, non curant. Rescripsit ergò Anacletus ad Episcopos Italiæ, de quibus eum consuluerant: id est, de ordinationibus Episcoporum, & aliorum minorum sacerdotum, ac de accusatione eorum, tum etiam de ordine iudicum ecclesiasticorum per prouincias & Metropoles. Quia verò nihil de his nouum scribebat, sed quæ ab Apostolis tradita erant, quin etiam diuisionem prouinciarum ad constituenda tribunalia causarum ecclesiasticarum ab antiquis acceperat, idcirco ut eorum, quæ respondebat, auctoritatem magis commendaret: Hæc, inquit, ab antiquis, hæc ab Apostolis, hæc à S. Patribus accepimus: vobisq; ut postulastis, rimanda & futuris tenenda temporibus, mittimus: & reliquis fratribus prædicanda, ac cunctis fidelibus tradenda mandamus. Ab antiquis dixit, propter diuisionem prouinciarum, quam dixit multo ante Christi aduentum tempore factam maxima ex parte, & postea ab Apostolis renouatam: à sanctis verò patribus, propter Apostolos: hi enim erant & Apostoli, & patres, qui Anacletum & Euaristum, & horum antecessores docuerunt. Vnde Anacletus in priore epistola instructorem suum vocat beatum Petrum. Sed Magdeb. cum nullos habeant, nec agnoscant spirituales patres, ut qui in carne ambulent, & secundum carnem militent, suspicati sunt, sanctos patres non potuisse ab Anacleto Pontifice nisi eos dici, post quos longissimo, ut isti aiunt, tempore ille ipse scripserit, cum tamen præsentibus etiam soliti finis patres vocare. Itaque nomen patrum Magdeburgenses ad longinquitatem temporum superiorum retulerunt, non intelligentes quòd Dauid propheta de sanctis Apostolis prædixit, cum ait, Pro patribus tuis nati sunt tibi filij. significabat enim, ut Cyrillus Alexandrinus in comm. Esa. c. 62. interpretatur, filios Synagogæ secundum carnem, qui erant Apostoli, futuros esse

Quam pueri-
liser Magd.
nomen patrum
ad longinqui-
tatem temporum
superiorum referen-
dum esse puta-
uerunt.
Psal. 44.

esse patres eiusdem Synagoga origine minorum filiorum, vocatorum per fidem ad cognitionem Dei. Erant igitur sancti Apostoli, secundum spiritum patres eorum omnium, quos docebant, inter quos se numerat Anacletus, cum dicit, Hæc quæ tradit, ab Apostolis, hæc à sanctis Patribus se accepisse, id est, ab Apostolis, eisdemque patribus. Respondeant nunc mihi Magdeburgenses, cum Apostolus Paulus scribit ad Corinthios: Etsi decem millia pædagogorum habeatis, tamen non multos patres, si postea iidem Corinthij scripserint de suis regulis, tempore etiam Pauli his verbis: Has regulas ab Apostolis, hæc à sanctis Patribus accepimus: an significassent, multo tempore post Apostolos se hoc scripserint? quis hoc putet aut dicat, præter Magdeburgorum est hæc in eorum centurijs percontatio, Sed quos sanctos patres vocet, cum Anacletus sit à Petro secundus? & subiungunt, Idem de Euaristo dici potest, qui allegat, inquit, auctoritatem patrum Apostolorum, eorumque successorum, quasi longissimo tempore post Apostolos scripserit, cum tamen aliquandiu cum Apostolis vixerit. Hæc sunt Magdeburgensium ridicula deliramenta.

Responsio ad id, quod obijciunt ad probandum falsas esse epistolas, quia non scribant de rebus illorum temporum, de persecutionibus, de doctrina, de officio Episcopi, & cura gregis, non refutent dogmata hæreticorum, non scribant consolationes martyrum: & quomodo aperte menti sunt Magdeburgenses, subiectis exemplis demonstratur. Cap. 12.

Obijciunt præterea Magdeburg. quod non scribant authores harum epistolarum de rebus illorum temporum, de persecutiõibus, de doctrina, de officio Episcopali, & cura gregis: nõ refutant dogmata hæreticorum, non consolationes martyrum scribunt.]

Quam falsa hæc sint, ex ijsipsis epistolis, quæ in manibus sunt, perspici potest, tamen non continuo sequebatur, vt falsæ essent, quanuis nihil de ijs, quæ isti dicunt, continerent. Videamus tamen, an contineant ista, quæ desiderant, attingam pauca, legat cætera, cui ocium sit. In priorè epist. Anacleti an non pertinent ad consolationes Martyrum in persecutionibus illa, quæ statim partim ex epistola beati Petri, partim è suo scribit? sic enim ait: Tribulationes vestras audiuimus fratres, tam per nos, quam per aliorum apostolicos: super quibus valde dolemus, vobisque compatimur: & auxilium ferre, prout ipse largitus fuerit, qui pro nobis non solum tribulatus, sed etiam passus est, parati sumus. Nolite mirari charissimi, quia persecutiones patimini, quasi nouum vobis aliquid contingat: sed communicantes Christi passionibus, gaudete, vt in reuelatione gloriæ eius gaudeatis exultantes, & quæ sequuntur. Deinde, si doctrinam requirunt, an illa nõ pertinent ad doctrinam, quæ de non accusandis episcopis nec eis detrahendo scribit? & illa tam multa, quomodo Dei similitudinem studio omnium virtutum comparare

*Deprehensio
Magd. in cõs
memo mani
festo.*